

IMPRESSIONS DE VIATGE

PER JOSEP RAMIÓ

FRANÇA. · · LA BELLA NORMÀNDIA

La Normàndia és un país de somni, de poesia. Atravessant-la, per la finestra del vagó, desfilen sense interrupció paisatges meravellosos. Els ulls, golafres, s'encanten davant dels seus colors dolços i suaus, admirant amb delectança tantes i tantes bel·leses. Quin espectacle! Quin present per l'esperit!

Terra de pasturatge, la naturalesa ha dotat l'imponderable Normàndia d'una vegetació esplèndida. L'abundància dels remats, (oh aquelles vaques grasses i opulents!), forma un contrast de tons en mig d'un paradís de verdor. I es destaquen com els colors abigarrats sobre la paleta d'un pintor.

Planúries immenses, encatifades de verd amb la nota vivent i vistosa de les vaques sanitoses fent sonar el seu esquellot rovellat; casetes petites, d'una arquitectura purament normanda, sobressortint amb penes i treballs de la verdor que les embolcalla; gent fornida i sapada com roures, treballant la terra amb una parsimònia de patriarca; poltros enjogassats, de cap viu i despert, trotant i corrent sense mesura, sense límit, seguits de les eugues que els vigilen amb ulls amorosos de mare. Poblets nets, vertaderes visions de pesebre enfilant-se sobre un putxet o soterrant-se en el fons d'una plana; rius i reguerots serpentejant entre els sembrats tot nodrint los amb la riquesa de les seves aigües; plantacions grandioses de pomeres, el tresor més preuat d'aquesta terra, disposades a donar el seu suc llaminer per a la gustosa sidra; platjes extenses de sorra fina i daurada amb roquissers per fons, no tan feréstecs ni tan braus com els nostres, però si tan bells i tan altius, desafiant ardits i temeraris, les tempestes de la mar...

Aquesta és la deliciosa visió de la Normàndia en creuar-la durant el viatge: cinc hores que l'esperit es concentra en ella sense que ni per un instant esdevingui fadigant o monòtona.

I és a dins d'aquesta terra tan formosa que es troba Deauville, la platja consagrada per la gent de posició com a lloc d'estiueig selecte. Abandonada, frista i sola durant l'hivern, s'omple de joia i d'alegria a l'estiu, i a la seva platja, abans deserta, canvia la seva solitud en un formiguer de gent afanyosa de rebre de ple el sol i l'aire de la mar. Té casinos sumptuosos on se juguen fortunes immenses; carrers nets i ben cuidats; torres delicioses d'una arquitectura particular i bella. Hotels grandiosos amb tots refinaments moderns; i establiments de banys, d'un luxe oriental, donen a aquesta vila un caire senyorial i distingit tot pregonant l'abundància i la riquesa... I dins d'aquest ambient magnífic, contribuint a fer més forta encara aquesta impressió, milers d'automòbils riquíssims, dones amb «toilettes» provocadores, portant de més a més, en una joia, una vertadera fortuna; i aristòcrates i gent rica lluint amb orgull i petulància l'última exageració de la moda ricolcola, estúpida en la majoria dels casos, però sempre tan cara i ben acollida per aquesta mena de gent.

Tot, absolutament tot, té un caire enlluernador. Però el que té de més pur, el que més encanta de Deauville, és l'arquitectura de les «villes». Es talment una meravella! Els dibuixos que es veuen ornamentant les parets exteriors, no són més que treballs de mestre en fusta tallada i el que sorprèn, és que si bé tots els arquitectes han respectat el mateix estil, cadascú ha esforçat el seu talent i el seu enginy per crear un nou tipus, produint veritables joies artístiques. I com que tothom ha declarat la guerra al mal gust i a la ramploneria, per això aquest bell indret de França té una puresa de línia i de color i de visualitat que roba el cor i ja mai més s'oblida.

Oh la bella Normàndia! — Oh l'encantadora platja de Deauville!